

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng Chủ nhật ngày 12/12/2021.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 731

“BẢN CHẤT TƯỚNG MẠO CỦA NGƯỜI DO ĐÀU MÀ RA?”

Bản chất và tướng mạo của con người do đâu mà ra? Chư Phật Bồ Tát đều có thân tướng đoan nghiêm, thân sắc vàng ròng rất đẹp. Hòa Thượng từ những năm 40 tuổi, 50 tuổi thì bắt đầu chuyển tướng, đến lúc 80 tuổi da dẻ của Ngài hồng hào, căng mịn như da trẻ em. Đó là sự khai thị cho chúng ta. Thế gian có nhiều người thân tướng già nua rất nhanh, nhiều người trẻ lâu. Đó là do nghiệp lực xoay chuyển chúng ta.

Người thế gian nói xấu đẹp là do gien di truyền nhưng thực sự thì điều đó không đúng. Xấu đẹp đều là do nghiệp nhiễm tịnh mà ra. Ô nhiễm nhiều khiến thân tướng chúng ta càng thêm xấu. Thanh tịnh nhiều khiến cho thân tướng chúng ta chuyển tốt. Nhà Phật có câu: **“Cảnh tùy tâm chuyển”, “y báo tùy theo chánh báo chuyển”**. Y báo là hoàn cảnh xung quanh, là thân ta. Chánh báo chính là tâm ta. Tâm ta càng thanh tịnh thì thân ta càng ngày càng trẻ đẹp. Chúng ta biết rõ **“y báo tùy theo chánh báo chuyển”**, chúng ta chưa chuyển được y báo là do chánh báo chưa chuyển được. Chúng ta không cần phải chăm sóc sắc đẹp, không cần phải uống thuốc dưỡng nhan. Nội tâm tốt thì thân tướng trẻ đẹp. Tốt nhất là chúng ta chuyển ở giai đoạn trước 40 tuổi. Sau 40 tuổi, đến 50 tuổi thì vẫn có thể chuyển được nhưng khó chuyển hơn.

Có người đi xem bói, sau đó về còn khen thầy bói giỏi vì nói cái gì cũng đúng. Hòa Thượng nói: **“Người tu học Phật chúng ta bị người ta đoán đúng số mệnh chứng tỏ chúng ta tu hành nhưng không chuyển đổi được vận mệnh, như vậy chúng ta phải khóc một trận mới đúng”**. Thầy Thái nói: **“Hạnh phúc trong một ý niệm, khổ đau trong một ý niệm”**. Ngay trong ý niệm đã có thể chuyển đổi hạnh phúc hay khổ đau. Từ trong ý niệm chuyển đổi thì thể chất chuyển đổi, tướng mạo chuyển đổi.

Nhiều người ngạc nhiên vì thấy một người đang tươi vui, một lúc sau khuôn mặt bỗng trở nên thất sắc. Họ vừa nghe tin cổ phiếu rớt giá, họ mất mấy ngàn tỉ nên biểu thái của họ biến đổi theo con số chạy trên bảng điện. Thí dụ về cổ phiếu giúp chúng ta thấy rõ ràng sự vui buồn chuyển đổi tức khắc. Giá xăng tăng lên cũng khiến người ta không vui. Người ta nghe tin xăng sắp lên giá thì mau mau mang xe đi đổ đầy bình xăng, có người còn mang can đi mua xăng để tích chứa. Quá phiền não!

Hòa Thượng nói: **“Phật nói với chúng ta: “Báo thân của Phật là thân có vô lượng tướng, tướng có vô lượng vẻ đẹp. Sắc thân thù thắng vi diệu này từ tâm vô cấu mà có được”. “Vô” là không, “cấu” là ô nhiễm, tâm “vô cấu” là tâm thanh tịnh, không bị ô nhiễm”**. Chúng ta bị các tập khí xấu ác làm cho ô nhiễm, bị tham sân si làm cho ô nhiễm, bị năm dục **“tài sắc danh thực thù”** làm cho ô nhiễm. Kết quả do chúng ta tự tác tự thọ,

tự làm tự chịu. Thân tướng xinh đẹp trang nghiêm hay xấu ác cũng đều từ tâm mà ra. Tham sân si mạn, tự tư tự lợi phát triển thì tướng mạo làm sao mà đẹp được!

Hôm qua tôi gửi cho một Phật tử xem một đoạn clip tôi trông đàn mướp rất đẹp, quả mướp rất lớn, lúc đó tôi hát mấy câu. Phật tử đó nói: “*Giá như cuộc đời này ai cũng vui vẻ trẻ trung như Thầy thì hạnh phúc biết bao nhiêu!*”. Tôi trông các loại củ quả quanh năm, đúng mùa thì trái nhiều, không đúng mùa thì trái ít. Thuận mùa thì tôi chăm sóc dễ một chút, nghịch mùa thì tôi chăm sóc khó một chút, đều là do mình dụng tâm.

Thuận cảnh dễ hơn nghịch cảnh. Chúng ta không nhận ra được, không phản tỉnh được thì chúng ta dần dần chuyển đổi và già nua đi lúc nào mà không biết. Tướng mạo của Phật thuần tịnh thuần thiện, trang nghiêm đẹp đẽ. Tướng mạo của chúng ta càng lúc càng xấu, giọng nói thì the thé. Có người chỉ cần đứng gần người khác đã khiến người khác cảm thấy khó chịu. Có lần, khi Đức Phật trở về thành, Ngài La Hầu La nói: “*Ôi! Chỉ đứng cạnh bóng của Ngài mà con đã cảm thấy mát dịu cả tâm hồn!*”. Bây giờ, người khác gặp chúng ta thì họ nói: “*Ôi! Chỉ cần gặp một lần thôi, tôi nay ngủ thế nào cũng gặp ác mộng!*”

Hòa Thượng nói: “***Nhiễm nghiệp nặng thì sắc thân của ta rất thô xấu. Nhiễm nghiệp nhẹ thì dần dần thân tướng đoan nghiêm***”. Rõ ràng thân tướng xấu đẹp là từ nơi khởi tâm động niệm của chúng ta. Chúng ta khởi tâm động niệm phải rộng lớn, làm những việc thiết thực lợi ích chúng sanh. Mỗi một giai tầng trong xã hội đều có sự cống hiến cho xã hội, vậy thì chúng ta phải quan tâm, tận lực giúp đỡ.

Tôi thấy có nhiều người tặng một nghệ sĩ mình yêu thích rất nhiều tiền, thậm chí tặng họ siêu xe. Đó có phải chân thật là việc tốt không? Trước đây có vụ án người ta đánh bài một vài ngàn tỉ, chúng ta đã thấy khủng khiếp lắm rồi. Gần đây có vụ đánh bài 87 ngàn tỉ. Trong giai đoạn dịch bệnh Covid 19 hiện nay, các bác sĩ, y tá, những người đang ở tuyến đầu chống dịch vô cùng vất vả. Chúng ta nên hỗ trợ, giúp đỡ họ nhiều một chút, đỡ dần họ về mặt tài chính và chăm sóc sức khỏe cho họ, tặng họ nước gừng, nước mía, sữa dinh dưỡng... Đó mới là thiết thực! Nếu lúc này đội ngũ y bác sĩ yếu đi thì người chết sẽ càng nhiều.

Trước đây tôi xem một buổi bán đấu giá một bức tranh, cuối cùng bức tranh được bán với giá 500 triệu. Họ đang làm việc thiện hay họ đang thỏa mãn danh vọng của họ? Biết bao nhiêu người đang cần được giúp đỡ! **Khởi tâm động niệm của chúng ta phải phải dựa vào giáo huấn của Phật Bồ Tát, phải dựa vào giáo huấn của Thánh Hiền thì mới đúng, nếu không thì chúng ta sẽ bị rơi vào tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, thỏa mãn cái “ta” của mình.**

Một người đi siêu xe, mặc đồ hiệu đắt tiền khiến người ta trầm trồ ngưỡng mộ. Một lúc sau, chính anh chàng lái siêu xe đó thay bộ quần áo rách, đi dép rách, đi xe đạp cũ hỏng, quay ngược trở lại khiến người ta vừa nhìn thấy thì sinh tâm khinh miệt. Người thế gian là như vậy! Người đi siêu xe là ai? Người đi xe đạp cọc cạch là ai? Vẫn là một người nhưng chỉ khác nhau ở cái nhìn. Con người dành ra hơn 2/3 cuộc đời của mình để đi làm đẹp cho cái nhìn của người khác, mặc quần áo cũng để cho người khác nhìn. Họ không hiểu rằng: Ăn mặc gọn gàng tươm tất đúng thân phận là được, không nên mặc diêm dúa nhưng không hợp thân phận.

Cho nên khởi tâm động niệm của chúng phải thuận theo giáo huấn của Phật Bồ Tát, phải luôn luôn được kiểm soát, phải vì chúng sanh mà lo nghĩ. Cho dù việc lo nghĩ đó không thành tựu, nhà Phật có câu *“tác ý viên thành”*, chỉ cần khởi ý thì đã thành tựu rồi, đã có công đức rồi. Chúng ta ngay đến nghĩ cũng không biết nghĩ tới. Ví dụ chúng ta nghĩ: *“Dịch bệnh thế này, y bác sĩ chính là chiến sĩ. Họ nhất định không thể thiếu kém! Chúng ta nhất định phải lo cho sức khỏe của họ, lo cho đời sống của họ”*. Chúng ta có mấy người nghĩ đến việc này? Nhiều người học Phật đa phần chỉ làm cho dễ coi chứ không làm những việc thiết thực. Khởi tâm động niệm chỉ là thỏa mãn tự tư tự lợi, thỏa mãn năm dục sáu trần, thỏa mãn tham sân si mạn, thỏa mãn tập khí xấu ác.

Tâm đầy xấu ác thì thân tướng cũng xấu ác. Tâm ô nhiễm quá nặng cho nên sắc thân, sắc tướng, thân thể diện mạo cũng rất xấu. Tâm đơn giản, không có ý niệm xấu ác thì thân tướng dần dần toát lên vẻ đẹp trang nghiêm. Đây là nguyên nhân bản chất mà người thế gian không hiểu, các nhà khoa học cũng không hiểu. Các nhà khoa học cho rằng gien di truyền, nếu Cha Mẹ đẹp thì sinh ra con đẹp. Thực tế nhiều Cha Mẹ xấu nhưng sinh ra con đẹp thì đây không phải là gien di truyền rồi.

Hòa Thượng nói: *“Phật pháp nói rằng đây là do nghiệp lực. Thân thể Cha Mẹ không tốt nhưng con cái thân thể khỏe mạnh. Cha Mẹ đoản mạng nhưng con cái trường thọ. Đây không phải là gien di truyền. Trong tâm của ta tất cả ô nhiễm đều không có thì tướng mạo của chúng ta viên mãn. Phật đã nói chân tướng sự thật rất rõ ràng. Chân tướng là “cảnh tùy tâm chuyển”. Thân thể của chúng ta là cảnh giới. Cảnh giới tốt xấu đều là do tâm. Cảnh giới xấu ác là do nội tâm thô xấu. Tâm thanh tịnh thì sắc thân tự nhiên sẽ đoan nghiêm. Bạn muốn thành tựu sắc thân thù thắng trang nghiêm thì nhất định phải tu tâm thanh tịnh, nhất định phải phát tâm này, xa lìa ô nhiễm. Khởi tâm động niệm nghĩ đến “ta” thì liền bị ô nhiễm. Cái “ta” là căn nguyên của sự ô nhiễm, là bản chất của sự ô nhiễm”*.

Ta tham, ta sân, ta si, ta ngạo mạn, ta tự tư, ta tự lợi, tất cả đều từ cái “ta” mà sinh ra. Người thế gian còn cho rằng *“tham là động lực để thúc đẩy xã hội phát triển”*. Hòa Thượng nói: *“Đó không phải là xã hội của con người. Đó là xã hội của ngựa quỳ”*. Tham không thể làm cho xã hội phát triển. Chúng ta hoàn toàn vì mọi người mà hi sinh phụng hiến, *“chí công vô tư”* như lời Bác Hồ đã dạy, giúp xã hội phát triển, giúp mọi người ấm no hạnh phúc. Bản thân chúng ta học tập cuộc đời *“cháo bẹ rau măng”* của Bác, làm tất cả đều dành cho quốc gia, dân tộc, bản thân mình không đòi hỏi gì cả.

Chúng ta phần đầu 63 tỉnh thành trên khắp cả nước đều có những ngôi trường văn hóa truyền thống. Họ thấy chúng ta không có lợi thì họ nói chúng ta tham danh. Họ nói là việc của họ. Chỉ cần mỗi nơi có một ngôi trường dạy đạo đức nhân cách, dạy trẻ nhỏ biết *“đi thưa về trình”*, thấy người lớn thì biết cúi chào, như vậy đã là xa xỉ rồi! Thầy Thái nói: Trẻ nhỏ trước đây nhìn thấy người lớn thì nhanh chân đi đến cúi đầu chào cung kính. Bây giờ trẻ nhỏ nhìn thấy người lớn thì không chào mà chỉ ậm ừ mấy tiếng. Mấy chục năm nữa, Ông Bà nhìn thấy cháu thì phải nhanh chân đến gần, ân cần hỏi han, chăm sóc cháu chu đáo: *“Cháu có muốn ăn gì không? Cháu có muốn uống gì không?”*.

Chúng ta có nguyện vọng làm lợi ích cho người. Chúng ta sẽ trồng rau sạch, mở nhóm Zalo kết nối để tặng rau sạch. Ai cần rau sạch thì nhắn địa chỉ, chúng ta sẽ mang rau đến tận nơi, treo ở trước cửa, không cần gặp mặt, không cần cảm ơn. Như vậy là tham sao? Ngày ngày tôi vẫn làm như vậy. Vườn rau ở Tây Ninh rộng khoảng 700m². Hàng ngày Thầy trò ở đó cũng trồng rau sạch tặng mọi người, giúp ích được rất nhiều người. Chúng ta hãy phát tâm làm như vậy, không tốn kém nhiều nhưng lợi ích chúng sanh rất nhiều. Nhiều người bị con cái phá của, mất vài chục tỉ, vài trăm tỉ. Những gì chúng ta dành cho chúng sanh thật ra rất ít và chưa đến nỗi bỏ thân mạng. Người ta vì tập khí, vì cái “ta” của mình mà mất cả thân mạng. Con người ta khởi tâm động niệm đều là ta được ta mất, ta hơn ta thua, ta lời ta lỗ. Cuối cùng cái “ta” quá lớn, dành cho người thì quá nhỏ. Chúng ta dành hơn 2/3 cuộc đời của mình để làm đẹp cho cái nhìn của người khác. Việc này không đáng chút nào nhưng người ta vẫn làm. Dù siêu xe hay siêu nhà thì ta cũng chỉ cần ngủ trên cái giường rộng khoảng 2m² mà thôi.

Phật Bồ Tát thân tướng đoan nghiêm tốt đẹp vì các Ngài vô ngã, không có cái “ta”. Bác Hồ nhiều năm bôn ba ở nước ngoài, không có thân bằng quyến thuộc ở bên cạnh. Khi trở về Tổ quốc và trở thành vị lãnh tụ, Bác vẫn sống trong căn nhà sàn đơn sơ. Đó chính là tinh thần vô ngã.

Người ta tìm mọi cách để làm đẹp da mặt, nhưng không làm đẹp nội tâm. Khởi tâm động niệm đều lợi ích chúng sanh, không vì mình thì tự nhiên sẽ đẹp. Tôi từng nói: **“Có cơ hội để tặng cho là hạnh phúc, là phước báu. Có cơ hội để tặng cho thì hãy mau mau làm!”**. Tham cầu là chất chứa cho riêng mình. Cứ gom, cứ tích chứa thì tâm ô nhiễm. Xả ra, cho đi vô điều kiện thì tâm thanh tịnh. Tâm thanh tịnh thì tu pháp gì cũng thành tựu.

Hòa Thượng nói: **“Đến lúc nào bạn bỏ được cái ngã thì có thể cắt đứt sự ô nhiễm từ nơi gốc. Nếu không đoạn trừ tận gốc thì sự ô nhiễm, nhiễm nghiệp chỉ khác biệt nặng nhẹ chứ không thể đoạn trừ từ gốc. Vậy thì căn nguyên khổ đau vẫn còn đó”**. Chúng ta phải đoạn trừ từ cái gốc, đoạn trừ cái “ta”.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Chúng con chân thành cảm ơn!